

10

aniversari

LA TORRE DE BARCELONA

REVISTA DE SARRIÀ, SANT GERVASI I LES CORTS

Maig 2018

Espai Barça 2019 L'Ajuntament aprova l'ampliació del Camp Nou i les modificacions a l'entorn

Especial
Salut & Bellesa

Més consum
de proximitat

Facebook desembarca
a Barcelona

5 claus per aconseguir un divorci amistós

Mesures fonamentals per garantir un divorci amistós, sobretot quan hi ha fills. I han de quedar per escrit.

El matrimoni és un projecte vital i, quan tot s'acaba, també finalitza tot allò que el sostenia: una casa comuna, una economia conjunta, una rutina assentada, un cercle social, a més de tot un entramat d'emocions, expectatives i complicitats.

Els sentiments necessiten temps per assentar-se, però això no ha d'impedir que arribeu a un consens que permeti un divorci de mutu acord. Sens dubte és el millor per a vosaltres, però també per als vostres fills. A més, establirà un marc de diàleg i comunicació entre vosaltres molt beneficiós per als vostres fills a curt, mig i llarg termini.

A continuació enumerem les claus que heu de tenir en compte de la mà de Celestina, un equip d'experts que han creat un procés propi per fer del divorci un desacoblament i no una ruptura traumàtica, posant com a objectiu el benestar de la persona i dels fills. Perquè una situació de canvi com és el divorci també pot suposar una nova oportunitat.

1. Guarda i custòdia.

Quan hi ha fills en comú heu d'establir les mesures paternofiliales adequades. Podeu acordar quin dels dos ostentarà la seva guarda i custòdia i establir un règim de visites per a l'altre progenitor: per exemple caps de setmana alterns i algun dia entre setmana. També podeu optar per una custòdia compartida, que implica que els vostres fills passin la mateixa quantitat de temps amb cadascun de vosaltres, establint els períodes com millor s'ajusti a les vostres rutines (horaris de treball, localització de col·legis, etc.) Els nens poden, per exemple, romandre una setmana alternativa en cada

casa. Una altra opció és que existeixi un sol domicili per als nens (niu) i que siguin els pares els que es desplacin cada cert temps. Heu de tenir en compte l'opinió dels vostres fills, però la decisió l'heu de prendre vosaltres pensant en el seu benefici i en la viabilitat de l'organització a llarg termini.

2. Pensió i aliments.

Si teníeu establerta una separació de béns i opteu per una custòdia compartida podeu fixar cadascun l'aportació d'una quantitat a un fons comú per a les despeses dels vostres fills (tot i que no ha de ser forçosament així, sinó que dependrà de l'equilibri existent entre els ingressos d'ambdós). En cas d'una custòdia no compartida, sempre ha de pactar-se una pensió d'aliments per aquests. És un tràmit irrenunciable. Aquesta pensió ha d'adaptar-se a la capacitat econòmica del cònjuge que la presta i a les necessitats dels fills menors. Si els vostres fills són majors d'edat però depenen econòmicament de vosaltres, també tenen dret a la pensió d'aliments, sempre que compleixin amb les seves obligacions, que habitualment són els seus estudis.

3. La vivenda familiar.

Si teniu fills menors, la vivenda familiar s'atribueix preferiblement al progenitor que ostenti la seva guarda i custòdia. També es pot pactar un límit temporal a l'ús de la vivenda per part del progenitor que la gaudeix. Normalment és fins que els fills s'independitzin però el temps pot variar segons les circumstàncies. Si es tracta d'una custòdia compartida es pot pactar l'ús de la vivenda matrimonial com a niu o atribuir-la, si és necessari, al cònjuge més necessitat econòmicament.

Si teniu fills és imprescindible aconseguir un divorci amistós.

4. Els béns en comú, mobles i immobles.

En el conveni regulador del divorci es pot pactar a qui dels dos cònjuges s'adjudiquen els béns comuns. El més important és mantenir un repartiment equitatiu, no només en béns sinó en el valor dels mateixos. És imprescindible conèixer les repercussions fiscals dels pactes abans de formalitzar-los. Cerqueu assessorament professional. També es pot mantenir la cotitularitat i pactar la forma de fer-los rendibles.

5. La prestació compensatòria i la compensació per raons de treball.

La prestació compensatòria s'estableix quan, com a conseqüència de la ruptura matrimonial, s'origina un desequilibri econòmic entre els cònjuges. Se sol pactar una pensió mensual i, normalment, per un temps limitat, per a la persona més perjudicada per la separació des del punt de

vista econòmic. No obstant sempre és possible renunciar a qualsevol tipus de compensació econòmica si no es dona aquest desequilibri econòmic o patrimonial. Si acordeu la compensació heu de pactar també la quantitat i la manera de satisfer-la.

La compensació per raó de treball es planteja quan un dels membres de la parella s'ha dedicat a la família durant el temps que va durar el matrimoni, renunciant la seva activitat professional, o ha treballat per a l'altra cònjuge per una retribució insuficient o sense retribució alguna. S'ha d'estudiar el cas concret per establir la procedència i quantitat de la mateixa.

També resulta essencial estudiar les conseqüències tributàries d'aquests acords, amb assessorament d'experts.